

Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мухтарам Эмомалӣ Раҳмон дар Паёми ҳамасолаи худ ба мардуми шарифи Тоҷикистони соҳибистиклол мурочиат намуда, кайд менамоянд, ки нақши қормандони амнияти миллӣ ва ниҳодҳои қудратии мамлакат дар таъмини сулҳу суббот, ҳифзи арзишҳои истиклолият, таъмини амнияти миллӣ назаррас, буда онҳо фарзандони содиқи Ватан ва ҳомиёни марзу буми мамлакат мебошанд ва барои иҷрои хизматҳои шоистаашон изҳори миннатдори баён бояд намуд.

Сарвари давлат аз шароити душвору печида ва мураккаби ҷаҳони муосир, авҷ гирифтани амалҳои террористи дар аксар давлатҳои ҷаҳон изҳори нигаронӣ намуда, таъкид карданд, ки аз ҳар як хизматчиӣ низомӣ маҳорати баланди касбӣ, ҳушёрӣ ва садоқат ба давлату миллат талаб карда мешавад то ҳар як шаҳрванди мамлакат озоиштаву осуда зиндагонӣ кунад.

Ба андешаи Пешвои миллат, яке аз масъалаҳои муҳиме, ки имрӯз дар назди ҳар як шахси ватандӯсту ватанпарвар истодааст, ин пешгирӣ кардани шомилшавии ҷавонони ноогоҳ бахизбу ҳаракатҳои террористиву ифротгаро мебошад.

Дар иртибот ба ин роҳбари давлат кайд намуда, хотирнишон месозанд, ки ҳар яки мо барои боз ҳам мустаҳкам намудани истиклолияти давлатӣ, афзун намудани дастовардҳои он, ҳифзи манфиатҳои давлату миллат ва рушди минбаъдаи кишвари азизамон бо эҳсоси баланди ватандӯстӣ кӯшиши бештар ба ҳарч диҳем, бо дарки рисолати олии ватандорӣ содиқона заҳмат кашем, тамоми неруву имконият ва донишу таҷрибаи ҳудро ба ободии сарзамини муқаддасамон равона бояд созем.

Ҳусусан дар айёме, ки манфиатҷӯҳои сиёсӣ иқтисодӣ ва иҷтимоӣ фарҳангии қудратҳои ҷаҳонӣ торафт шиддат пайдо карда, дар натиҷа вазъи сиёсиро рӯз ба рӯз мураккабу бӯхронӣ намуда истодаанд. Ҳаммаи мо вазифадорем, ки барои ҳимояи истиклолият озоӣ, яъне неъматӣ бузургтарини зиндағиямон ва ҳифзи манфиатҳои милливу давлатиямон ҳамеша омода бошем, фарзандонамонро дар рӯҳияи ватандӯстӣ, эҳтироми қонуниятӣ тартибот, омӯзиши илму дониш, касбу ҳунар ва ободии сарзамини аҷдодӣ тарбия кунем.

Бояд дар хотир дошта бошем, ки мо фарзандони худ, яъне ояндагони ин сарзамини

ачдодиро аз хатару таҳдидҳо ки «Терроризм», «Экстримизм» ва шомилшавии онҳоро ба хизбу ҳаракатҳои номатлуб эмин нигоҳ дошта, аз усулҳои муоссири тарбия қор барем.

Бо назардошти ҳамин нукта, соли 2011 Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи масъулияти падару модар дар таълиму тарбияи фарзанд» баъди ҳамавозии аҳли ҷомеа аз ҷониби Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мухтарам Э. Раҳмон ба имзо расид, ки ин омил далели восеҳи таваҷҷуҳи махсуси давлат ва Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон нисбат ба тақдирӣ имрӯзу фардои насли наврас аст.

Сарвари давлат борҳо ҷавонону наврасони саодатмандро «Ояндаи миллат» хонда онҳоро ба интиҳоби роҳи дуруст дар зиндагӣ, илмомӯзӣ, омӯхтани забонҳои хориҷӣ ва дигар пайқори таҷассумқари нақутарин ҳислатҳои инсонӣ роҳнамоӣ қардаанд.

Роҳбари давлат ба нақши махсуси модарон дар тарбия фарзандон борҳо таъқид қардаанд. Махсусан, Асосқузори сулҳу Ваҳдати миллӣ, - Пешвои мазами миллат Президенти мамлақат мухтарам Эмомали Раҳмон ибтидои моҳи мартӣ соли 2015-ро «Рӯзи модар» эълон намуданд.

Масъалаи тарбия ва таълими сазовори ҷавонону наврасон аз дидгоҳи шариаӣ поқи ислонӣ низ дур намонда, дини мубини ислон ҳамеша омӯзиши илм ва таълим додани он ва дигаронро талқин менамояд.

Дар таълимоти дини мубини ислон ашҳоси донишманд дорои мақому мартабаи ҳосанд ва дар ин пайроҳи бузурғи нақши зан, модар ҳело баланд мебошад.

Аз нуктаи боло ба ҷунин ҳулоса расидан мумқин аст, ки ағар то дар пайравӣ ба ислони мубин ба омӯзиши илм машқул гардидаву онро ба фарзандону назикони ҳуд низ сидқан талқин намоем, бо итминон метавон гуфт, ки дар ҷодаҳои гуногуни ҳаёт ба саодату муваффақият хоҳем расид.

Ағар ба фарзандони ҳуд асос ва моҳияти дини мубини ислон ва таълимоти поқи онро биомӯзонем, аминем, ки ҳеч як гуруҳу фирқаи иртиҷоие наметавонад эшонро ба қави

мащшӯй кардаву ба сафи худ чалб намояд.

Бояд кайд намуд, ки дар ҳар давраи замон тоифае вучуд дорад, ки салоҳи ҷомеа ро намехоҳад ва баҳри расидан ба манфиатҳои худ аз ҳар васила истифода мекунад. Агар мо ба таърихи ислом рӯ оварем, мебинем, ки таърих гувоҳи садҳо тафриқа, иҷво, гурӯҳбозӣ, паймоншиканӣ рехтани хуни ноҳақ ва вайрониву нобудии кишварҳо ва ҳатто тамаддунҳо мебошад.

Пешвои муаззами миллат Э.Раҳмон бамаврид гуфтаанд, ки беаҳзабӣ замина ба сӯи ифратгароист. Ва мо дар ин роҳ бояд пайрави устувори Асосгузори сулҳу Ваҳдати миллии Пешвои миллат Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон будем, ҳастем ва хоҳем буд.

Аъзои гурӯҳи созанда, мудири шуъбаи маориф

Д. Ниёзкулова